Dagens Nyheter 1953-07-20

Större risk i kusingiften att barnen får defekter

Kusingifte är en sak som försvinner mer och mer tack vare de moderna kommunikationerna. Men fortfarande förekommer det på svenska landsbygden, framför allt på isolerade områden i Norrland, där ända upp till 7 procent av äktenskapen ingås mellan kusiner. Dr Jan Arvid Böök har gjort den första vetenskapliga undersökningen av de risker som kan finnas för barnen i ett kusinäktenskap. Han har funnit att de teoretiska undersökningar som tidigare har gjorts stämmer överens med praktiken: personer som gifter sig med en kusin tar en aning större risk än folk i allmänhet.

Forts. sista sidan, spalt tre.

Dr Jan Arvid Böök.

Större risk ...

(Forts. från sid. 1.)

De risker som ett äktenskap mellan kusiner kan medföra för deras barn har tidigare endast beräknats teoretiskt. Men nu har dr Jan Arvid Böök vid statens rasbiologiska institut i Uppsala gått igenom befolkningen i en trakt i Norrbotten vid finska gränsen, plockat ut alla kusinäktenskap och undersökt barnen för att få reda på eventuella kroppsliga och själsliga defekter. På en befolkning på 9.000 invånare fanns 32 kusinäktenskap, och barnen har varit i åldrarna 0—35 år. De har fått genomgå grundliga läkarundersökningar. Vanligt intelligenstest har inte varit möjligt att genomföra på grund av språksvårigheter — de flesta talar finska i sina hem — så dr Böök har huvudsakligen begagnat skolbetyg som ledning. 32 familjer där föräldrarna inte är släkt med varandra valdes slumpvis ut som kontrollmaterial. Undersökningen underlättades av att barnkullarna var stora. Familjerna bestod av 6—7 barn i genomsnitt, men 10—15 barn i varje familj var inte ovanligt.

— Rent generellt är inte ingifte skadligt, säger dr Böök. Men i ett kusinäktenskap är det större risk att få ett barn som det är något fel på än i andra äktenskap. Det gäller naturligtvis särskilt om det finns ärftliga sjukdomar på andra håll i släkten. Det visade sig att det fanns fler sinnesslöa och svagt begåvade barn i kusinäktenskapen än i familjerna, där föräldrarna inte var släkt.

Ett förbud mot kusinäktenskap skulle medföra en obetydlig minskning av de ärftliga sjukdomarna, men i stället skulle anlagen sprida sig över hela befolkningen. Hos naturfolken förekommer ju utpräglat ingifte. De defekta barn som föds där har små chanser att klara sig, om de inte rent av dödas. På så sätt försvinner de ogynnsamma anlagen. Men det är ju knappast någon idealisk linje att gå in för.

Man får hoppas att ärftlighetsforskningen skall utvecklas, så att vi skall kunna ställa diagnos på de recessiva sjukdomsanlagen, och få fram förebyggande medel, menar dr Böök.